

linger, der ere foregaaede om dette Punkt for nogen Tid siden. Det er en Bevilling, man har forudset, den ligger i Programmet for Kunstmuseumsbygningen. Det har været forudsat, at der skulde være en Samling ikke blot af Malerier, men ogsaa af Skulpturafstøbninger, og jeg vil ogsaa sige, det vilde være urimeligt andet. Naar man, hvad jeg naturligvis fuldstændig billiger, strider til en saa betydelig Ting for Kunsten, som den at skaffe et Kunstmuseum, saa kan det ikke andet end omfatte foruden Malerier ogsaa Skulptur; det vilde være enestaaende i Verden, hvis det ikke var Tilfældet. Altsaa, det har Byggeplanen og Programmet for Konfurrencen været anlagt paa, og altsaa alt muligt i denne Henseende har været Rigsdagen og Udvalget bekendt, og det har ikke været mindre bekendt, at vi ikke havde noget at stille ind i Museet; det er ikke noget nyt, at der ikke kan være Tale om at tage Skole-samlingerne eller det, der findes i Forbindelse med Akademiet paa Charlottenborg, det kan ikke undværes, det vilde aldeles ikke kunde fyldestgøre paa det Sted og det Formaal, der her er Tale om. Jeg kan saaledes ikke forstaa det anderledes, end at man ved at nægte denne Bevilling noget viger tilbage for Konsekvenserne af sin egen tidligere Bevilling, maaste fordi man synes, den er for gunstig, men den er jo en Gang givet. Jeg forstaaer det i øvrigt ogsaa som noget, hvorom der nok kunde tilvejebringes Enighed i Udvalget, at man indsaa dette, men blot ikke vilde stride til det i Aar. Det vilde være meget beklageligt, hvis man ikke fik begyndt i Aar, thi det er beregnet saaledes, at paa den Maade, ved at der begyndes i Aar, kunde det samtidig med, at Museet i øvrigt toges i Brug, være i alt Fald for den væsentlige Del opstillet. Det var allerede i Fjor henimod Slutningen af Sessionen, hvor man kom paa det rene med dette. Der var allerede den Gang fra Ministeriets Side paatænkt Forslag til en Bevilling for 5 Aar af 20,000 Kr. hvert Aar, men Finansministeriet mente, at det nu var saa sent, at det hellere burde koncentreres om 4 Aar end ydes i Aar. Men det er egentlig det yderligste, hvortil man kan udstrække det. Smidertid skal jeg ikke nægte, at kunde jeg blive enig med Udvalget paa den Maade, at man tog en noget mindre Bevilling og udstrakte det paa 5 Aar, vilde Ulykken ikke være saa stor. Kun beklager jeg, hvis man ganske vil nægte det. — Under Nr. 213 er der en Konto, som jeg meget gerne vilde prøve paa at komme til Enighed med det ærede Udvalg om i en eller anden Form. Den angaar nemlig et midler-

tidigt Tilskud til Krigsassesjor Poul Petersens Uddannelsesanstalt for Lærereinder i Gymnastik. Jeg antager det nemlig for givet, at man fra alle Sider er enig om, at der maa gøres noget og mere end hidtil for Gymnastikundervisningen hos os og navnlig for Uddannelsen af Lærere og Lærereinder. Nu har dette Institut bestaaet længe ved egne Midler og paa fyldestgørende Maade, saaledes som det er anerkendt af den nedsatte Gymnastikkommission, fuldstgjort paa en saadan Maade, at Kommissionen, uagtet den sandsynligvis, naar den i sin Tid kommer til at opstille sit System, ikke fuldt vil følge det System, som det Poul Petersenske Institut har anvendt, dog anerkender det som et nødvendigt Led i Systemet. Den eneste Indvending, man kunde gøre, er den, at man kunde sige, at det er en praktisk Uddannelse, de saa, hvilket er rigtigt, og at derimod den rationelle Uddannelse, den Side af Uddannelsen, der er grundet paa en rationel Kundskab og anatomisk Undervisning, ikke er tilstrækkelig repræsenteret i dette Institut. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at sige dette; men hvis man vilde gøre det gældende, var der intet i Vejen for, at begge Sider fik deres Blads i det endelige System, som Gymnastikkommissionen opstiller. Man kunde søge at tage begge Sider under Statens Støtte og give dels til den praktiske Uddannelse af Lærereinder, som finder Sted i Poul Petersens Institut, dels stille et Beløb til Ministeriets Raadighed for derved at uddanne i den rationelle og teoretiske Side af Gymnastikken. Jeg har i denne Henseende forhandlet med forskellige og er derfor forberedt paa at stille Forslag i denne Retning, hvis det skulde lykkes at vinde nogen Stemning derfor. — Jeg beklager, at man under Nr. 215 ikke har villet gaa ind paa en Konto, der lyder paa Bidrag til Selskabet for Danmarks Kirkehistorie til Afholdelse af kirke- og kunsthistoriske Møder rundt om i Landet. Jeg beklager det, fordi det for mig stiller sig som en Fremtidstank, ved kompetente Kræfter at udbræde Interessen for saadanne aandelige Sager, som her er Tale om, hvilken man jo kunde tænke sig gennemført paa lignende Maade i langt større Omfang. Her var saa at sige en Begyndelse til Udførelsen af en Fremtidstank, som jeg formodede særlig tiltalte dette Ting, da den gaar ud paa Undervisnings Udbredelse, noget, som blandt andet ikke blot Kommuner, men ogsaa Folkehøjskoler kunde have et Ønske om. Derfor har det forbaudet mig og maa jeg beklage, at man ikke har villet gaa ind paa denne Tanke; men jeg har det Haab, at